

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 4C/18/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5416200590
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Plutinský
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2019:5416200590.18

Uznesenie

Okresný súd Dolný Kubín v spore žalobcu: W. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. V. XX/XXX, B. C., právne zast. JUDr. Mariánom Gelenekym, advokátom so sídlom Garbiarska 20, Stará Ľubovňa, proti žalovaným: 1/ Q.. C. V., nar. XX.XX.XXXX a 2/ J.. C. S., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom D. E. XXXX/XA, A., práv. zast. JUDr. Eva Krchňavá, advokátka so sídlom Rudlovská ulica 47, Banská Bystrica, o zaplatenie sumy 50.000,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie z a s t a v u j e.

II. Súd z r u š u j e predbežné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 4C/18/2016 zo dňa 07.04.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/230/2016 zo dňa 06.07.2016.

III. Súd p r i z n á v a žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania r o z h o d n e súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na tunajší súd prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 03.06.2015 žalobu o zaplatenie 50 000 eur s príslušenstvom, v ktorej žiadal, aby súd zaviazal žalovanú 1/ alebo žalovaného 2/ na zaplatenie sumy 50 000 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 03.06.2015 do zaplatenia, ako aj nahradiť žalobcovi trovy konania.

2. Dňa 31.05.2018 bolo súdu doručené podanie žalobcu, ktorý prostredníctvom svojho právneho zástupcu zobral žalobu späť v celom rozsahu a žiadal súd, aby konanie zastavil a rozhodol o trovách konania tak, že žiadna zo strán nemá nárok na ich náhradu. Žalobca odôvodnil späťvzatie žaloby svojím zdravotným stavom. Žalovaní 1/ a 2/ po výzve súdu doručili svoje stanovisko ku späťvzatiu žaloby žalobcom, v ktorom uviedli, že nesúhlasia so späťvzatím žalobného návrhu žalobcom, nakoľko toto podanie považujú za účelové konanie, ktoré nasledovalo po predložení relevantných dôkazov žalovanými na pojednávaní konanom dňa 17.04.2018, ktoré nespochybniteľne vedú k záverom, že žaloba je nedôvodná a skutkové tvrdenia žalobcu sú nepravdivé. Žalobca v žalobe prezentoval tvrdenia, ktoré sú klamlivé, vymyslené a kriminalizujúce osoby žalovaných. Žalobca úmyselne uviedol, že požičal žalovanej 1/ finančné prostriedky na jej živobytie a živobytie jej rodinných príslušníkov, pričom z dokladov, ktoré žalobca sám predložil nakoniec vyplynulo, že žalobca klamal a mienil prostredníctvom súdu vylákať od žalovaných finančné prostriedky, ktoré mu nepatrili. Žalovaní 1/a 2/ odkázali na svoje vyjadrenie zo dňa 30.04.2018. Žalovaní 1/a 2/ ďalej uviedli, že podaná žaloba spôsobila žalovaným morálnu ujmu, keď na základe vymyslených a klamlivých skutkových tvrdení a účelovo prezentovaných dôkazov sa žalobca snažil získať značnú neoprávnenú majetkovú výhodu. Nielen majetková ujma, ktorá mohla žalovaným vzniknúť, ale celé konanie vrátane predbežného opatrenia, ktoré obmedzilo výkon vlastníckeho práva žalovanej 1/, jeho zverejnenie a tým aj sprístupnenie širokej verejnosti poškodilo dobré meno obom

žalovaným. Vzhľadom na uvedené žalovaní 1/ a 2/ za účelom očistenia svojho mena trvajú na tom, aby bolo v konaní pokračované s tým, že súd vynesie meritórne rozhodnutie. Oprávnenosť svojho nesúhlasu podporili aj tou skutočnosťou, že súd na pojednávaní konanom dňa 17.04.2018 bol pripravený na záverečné reči a vynesenie rozsudku, preto pokračovanie v konaní neprinesie zbytočné naťahovanie a nehospodárnosť konania. Práve naopak, stav konania je v štádiu, ktoré prinesie konečné rozhodnutie bez ďalšieho náročného dokazovania.

3. Tunajší súd uznesením sp. zn. 4C/18/2016 zo dňa 27.06.2019 zastavil konanie a žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V odôvodnení uznesenia poukázal na nesúhlas druhej procesnej strany so zastavením konania a existenciu vážnych dôvodov, pre ktoré by nebolo možné predmetné konanie zastaviť. Súd mal za to, že dôkazné bremeno existencie takýchto vážnych dôvodov v konaní nesie žalovaný. Pokiaľ ide o vymedzenie pojmu vážne dôvody, zákon túto otázku nerieši, preto treba vychádzať z toho, že posudzovanie vážnosti dôvodov je výlučne vecou voľnej úvahy a hodnotiaceho úsudku súdu. Súd pri posudzovaní závažnosti dôvodov berie na zreteľ jednotlivé skutkové okolnosti prípadu a povahu uplatňovaného nároku a hodnotí predovšetkým možné dôsledky zastavenia konania z hľadiska právneho a faktického stavu vzťahov medzi stranami sporu a dopad na postavenie strán sporu, najmä žalovaných s prihliadnutím na mieru ohrozenia ich práv a právom chránených záujmov. Súd prvej inštancie po preskúmaní dôvodov nesúhlasu žalovaných 1/ a 2/ so späťvzatím žaloby dospel k záveru, že síce žalovaní tvrdia existenciu vážnych dôvodov, avšak ich existenciu ďalej nepreukazujú, nie je zrejmé ich intenzita, ide len o konštatovanie žalovaných a preto tieto nespĺňajú požiadavku príslušnej závažnosti. Súd poukázal na skutočnosť, že uvedené tvrdenia nepredstavujú vážne dôvody, ktoré by prevýšili právo žalobcu na dispozíciu s jeho žalobou, pre ktoré by nebolo možné konanie zastaviť, taktiež práva a právom chránené záujmy žalovaných nebudú zastavením konania v ničom dotknuté a nedôjde k odopretiu súdnej ochrany žalovaných 1/ a 2/. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie na nesúhlas žalovaných 1/ a 2/ so späťvzatím žaloby neprihliadol a konanie zastavil, keď mal za to, že v danom prípade nie je vážny dôvod, pre ktorý by bolo potrebné v konaní napriek vôli žalobcu pokračovať.

4. Proti tomuto uzneseniu podali odvolanie žalovaní 1/ a 2/, v ktorom uviedli, že dňa 11.06.2018 zaslali konajúcemu súdu stanovisko k späťvzatiu žalobného návrhu, na základe ktorého vyslovili so späťvzatím návrhu nesúhlas a žiadali konajúci súd, aby konanie nezastavil, pretože žalobca prezentoval v žalobe vedome klamlivé, vymyslené a nepravdivé údaje, ktoré kriminalizovali osobu žalovaných. Podaná žaloba spôsobila žalovaným 1/ a 2/ morálnu a majetkovú ujmu, keď na základe vymyslených a klamlivých skutkových tvrdení a účelovo prezentovaných dôkazov sa žalobca snažil získať neoprávnenú majetkovú výhodu. Vydaním predbežného opatrenia bola žalovaná 1/ obmedzená vo výkone vlastníckeho práva, pričom žaloba bola podaná nedôvodne, čo bolo preukázané stanoviskom žalovaných zo dňa 30.04.2018. Žalovaní trvali na pokračovaní v konaní a vydaní meritórneho rozhodnutia za účelom očistenia svojho mena, pričom svoj nesúhlas so späťvzatím návrhu podporili aj skutočnosťou, že na poslednom pojednávaní konanom dňa 17.04.2018 bol súd pripravený na prednesenie záverečných rečí, preto pokračovanie v konaní nebolo nehospodárne. Napadnutým uznesením súd konanie napriek vyslovenému nesúhlasu žalovaných so späťvzatím zastavil s odôvodnením, že v danom prípade nie je vážny dôvod, pre ktorý by bolo potrebné v konaní napriek vôli žalobcov pokračovať. Uviedol, že žalovaní síce tvrdia existenciu vážnych dôvodov, avšak ich existenciu ďalej nepreukazujú, nie je zrejmé ich intenzita, ide len o konštatovanie žalovaných, a preto tieto nespĺňajú požiadavku príslušnej závažnosti. S uvedeným názorom žalovaní nesúhlasili a uviedli, že súd v odôvodnení len uviedol, že prezentované dôvody žalovaných sú len ich konštatovaním, ničím ich nepreukazujú, pričom neuviedol, v čom sú jednotlivé dôvody nedostatočné na odôvodnenie záveru, že nie je možné návrhu žalobcu na späťvzatie vyhovieť, neuviedol, v čom ten-ktorý dôvod nie je sám o sebe dostatočne závažný a prečo jednotlivé dôvody aj vo vzájomnej súvislosti nepredstavujú také dôvody, pre ktoré by mal súd nepripustiť späťvzatie návrhu. Len strohé uvedenie, že dôvody uvádzané žalovaným nie sú dostatočne vážne bez bližšej špecifikácie tohto názoru, konkretizácie jednotlivých dôvodov a ich vyhodnotenie spôsobuje, že odôvodnenie rozhodnutia nie je dostatočné a je nepreskúmateľné. Žalovaná 1/ tvrdila, že podanou žalobou bolo zasiahnuté do jej práv, že jej bola spôsobená morálna i majetková ujma, keď vydaným predbežným opatrením zo dňa 07.04.2016 bola obmedzená vo svojom vlastníckom práve nakladať s nehnuteľnosťou, pričom bolo poškodené jej dobré meno, keď zverejnením predbežného opatrenia bolo širokej verejnosti známe, že jej bolo zakázané nakladať s jej vlastníctvom z dôvodu, že je žalovaná za nezaplatenie vysokej čiastky 50 000 eur, pričom ona existenciu uvedenej pohľadávky namietala. Vzhľadom k verejnosti údajov v katastri nehnuteľností sa stala uvedená informácia známa

v značnom rozsahu. Uvedené skutočnosti sú známe súdu aj zo spisu a preto ich nebolo potrebné dokazovať. Rovnako je zo spisu súdu známa aj skutočnosť, že žalovaná 1/ je advokátkou koncipientkou, ktoré postavenie prikladá ešte väčší dôraz na dobré meno a povesť. Podaná nedôvodná žaloba preto vážnym spôsobom zasiahla so jej osobnostných práv a práve z dôvodu očistenia jej mena sa žalovaní domáhali pokračovania v konaní a meritórneho rozhodnutia, pričom zo spisu bola súdu známa aj skutočnosť, že žalovaný 2/ je druh žalovanej 1/. Ich blízky vzťah priamo predurčoval vzájomnú prepojenosť a zásah do práv jedného alebo druhého bol vnímaný druhou stranou rovnako. Za vážny dôvod na nevyhovenie návrhu žalobcu na zastavenie konania považovali žalovaní aj skutočnosť, že súd na poslednom pojednávaní konanom dňa 17.04.2018 bol pripravený vec ukončiť, keď pred prednesom právneho zástupcu žalovaných na podanie žalobcu, ktoré bolo žalovaným doručené tesne pred pojednávaním uviedol, že je pripravený vypočuť záverečné reči. Len z dôvodu, že právny zástupca žalobcu nevedel reagovať na vyjadrenia žalovaných k jeho podaniu, ktoré vyjadrenie vychádzalo zo žalobcom predložených dôkazov, súd pristúpil k poskytnutiu lehoty podľa § 181 ods. 4 CSP na prednesenie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení. Žalovaní 1/ a 2/ podaním zo dňa 30.04.2018 predostreli súdu nezvratné dôkazy preukazujúce nepravdivosť a účelovosť žalobného návrhu. Práve pod ťarchou týchto dôkazov žalobca zobral svoj návrh späť, pričom ani v stanovenej lehote sa v zmysle § 181 ods. 4 CSP nevyjadril. Žalovaní 1/ a 2/ ďalej poukázali na uznesenie NS ČR sp. zn. 22 Cdo 2149/2014, z ktorého vyplýva, že vážny dôvod v nesúhlasu so späťvzatím žaloby má žalovaný aj vtedy, ak dokazovanie vo veci postúpilo tak ďaleko, že je možné očakávať rozhodnutie súdu. NS ČR ďalej uviedol, že vážne dôvody, ktoré opodstatňujú nesúhlas žalovanej strany so späťvzatím žaloby spočívajú v tom, že žalovaný má právny alebo iný (morálny, ekonomický) záujem na tom, aby o žalobe bolo meritórne rozhodnuté. Žalovaní 1/ a 2/ všetky tieto skutočnosti vo svojom stanovisku k späťvzatiu návrhu žalobcom tvrdili. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, ani jeden dôvod, o ktorý opreli svoje stanovisko nebolo potrebné dokazovať ďalšími dôkazmi okrem tých, ktoré sa už v spis nachádzali a ktoré boli súdu známe. Súd sa nezaoberal ani morálnymi dôvodmi žalovaných, ani skutočnosťou, že žalobca zobral návrh späť tesne pred možným vyhlásením rozsudku, pričom ho k tomuto konaniu viedli len účelové dôvody, aby nebolo rozhodnuté v jeho neprospech a snaha o zastavenie konania bez náhrady jeho trov.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že napadnuté uznesenie považuje v celom rozsahu za zákonné a správne a s odvolacími názormi žalovaných nesúhlasí. Poukázal na to, že v dôsledku konania žalovaného 2/, ktorý ako konateľ spoločnosti Y. neuhradil faktúry spoločnosti V. spol. s.r.o. a spôsobil tejto spoločnosti škodu cca 2 159 190,16 eur. V dôsledku tejto skutočnosti spoločnosť V. spol. s.r.o. sa dostala do veľmi zložitej finančnej situácie, ktorá vyvrcholila jej návrhom na povolenie reštrukturalizácie a predmetná reštrukturalizácia bola aj povolená roku 2014. Práve v dôsledku týchto skutočností, keď bol žalobca nútený v dôsledku záchrany svojej obchodnej spoločnosti podať množstvo žalôb na spoločnosť Y. s.r.o. (teraz Y. s.r.o.), ktorá sa niekoľkokrát premenovala, vrátane návrhu na vyhlásenie konkurzu na predmetnú spoločnosť. Okresný súd Bratislava I. v konaní pod sp. zn. 8K/3/2015 uznesením zo dňa 15.01.2018 vyhlásil na spoločnosť Y. s.r.o. so sídlom D. cesta XX, A., IČO: XX XXX XXX. Celé toto konanie žalovaného 2/ malo nepriaznivý následok na zdravotný stav žalobcu, ktorý dňa 01.05.2017 utrpel cievnú mozgovú príhodu a dňa 13.07.2018 rozhodnutím Sociálnej poisťovne Bratislava bol uznaný ako invalidný dôchodca. Teda nie žalobca spôsobil žalovaným 1/ a 2/ nejakú majetkovú alebo morálnu ujmu, ale práve žalovaní a najmä žalovaný 2/ spôsobil svojím konaním veľmi vážnu poruchu zdravia žalobcovi s trvalými následkami. V dôsledku tohto vážneho zdravotného stavu v skutočnosti žalobca nie je náležite spôsobilý chrániť a brániť svoje záujmy a v dôsledku toho sa rozhodol už nepokračovať v predmetnom súdnom spore. Práve z tohto dôvodu a nie iného sa rozhodol zobrať žalobu späť, na čo má ako žalobca právo ako pán sporu tzv. dominus litis. Na strane žalobcu to boli v skutočnosti vážne zdravotné problémy, ktoré mu bránili aktívnemu procesnému útoku voči žalovaným. Žalobca ďalej poukázal na to, že napriek tomu, že spor sa vedie od roku 2016, žalovaní predkladali stále nové listinné dôkazy, a to priamo na pojednávaní ako to bolo aj dňa 17.04.2018. Žalobca sa vzhľadom na svoj vážny zdravotný stav už nemohol zúčastňovať pojednávaní, nemohol ani reagovať na tieto tvrdenia a práve preto sa rozhodol zobrať žalobu späť a nepokračovať v predmetnom spore. Vzhľadom na uvedené žalobca žiadal, aby odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

6. Žalovaní 1/ a 2/ doručili súdu dňa 28.09.2018 vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu, v ktorom prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedli, že obranu žalobcu považujú za absurdnú, žalovaná 1/ nemá a nikdy nemala žiadny obchodný vzťah so žalobcom ani s jeho spoločnosťou, pričom to bola

primárne ona, proti ktorej smeroval žalobca svoj pôvodný návrh. Žalovaného 2/ zažaloval žalobca na základe tvrdení žalovanej 1/, že nemá so žalovanou vecou nič spoločné a že si od žalobcu, ktorého nepozná, žiadne finančné prostriedky nepožičala. Žalobca ani jeho spoločnosť V. s.r.o. nepodal ohľadom vyplatenia údajne nezaplatených faktúr proti spoločnosti Y. s.r.o. A. žiadny návrh na začatie konania, ako tvrdí vo svojom vyjadrení. Aj keď sú žalobcom uvedené skutočnosti pre posúdenie dôvodnosti odvolania žalovaných právne irelevantné, považujú žalovaní za potrebné sa k nim vyjadriť, keďže uvedenými tvrdeniami žalobca neoprávnene poškodzuje ich meno. Spoločnosť V. s.r.o. B. C. nepodala proti žalovaným ani proti spoločnosti Y. s.r.o. žiaden návrh na začatie konania o zaplatenie ňou tvrdených neuhradených faktúr. Jediný návrh, ktorý podala bol návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok spoločnosti Y. s.r.o., ktorý konkurz bol vyhlásený po prvýkrát uznesením sp. zn. 8K/3/2015 zo dňa 02.11.2015 pričom toto rozhodnutie bolo ako nezákonné zrušené dňa 26.01.2016 uznesením Krajského súdu v Bratislave. Následne bol konkurz vyhlásený uznesením sp. zn. 8K/3/2015 zo dňa 15.01.2018, proti ktorému podala spoločnosť Y.r.o. odvolanie, o ktorom nebolo do dňa podania rozhodnuté. Je to práve žalobca, ktorý poškodzuje majetkové záujmy tretích osôb, a to žalovaných ako aj spoločnosti Y. s.r.o., ktorá sa už štyri roky musí brániť v konkurznom konaní. Nie je pravdou, že by táto spoločnosť dlhovala žalobcovi, či jeho spoločnosti V. s.r.o. nejaké finančné prostriedky. Tieto skutočnosti doposiaľ žalobca ako konateľ spoločnosti V. s.r.o. nepreukázal. Práve naopak rozhodnutiami Okresného súdu Prešov sp. zn. 2Cbi/57/2014 zo dňa 04.06.2017 a sp. zn. 2Cbi/58/2014 zo dňa 04.06.2017 boli priznané majetkové práva spoločnosti Y. s.r.o. ako i Y. GRY. a.s. proti spoločnosti V. s.r.o.. Žalovaní ďalej namietali skutočnosť tvrdenú žalobcom, že neustále predkladali nové listinné dôkazy, pričom tento poukazuje na posledné pojednávanie vo veci konané dňa 17.04.2018. Na uvedenom pojednávaní reagovali žalovaní na vyjadrenie žalobcu, predložené právnenému zástupcovi žalovaných niekoľko hodín pred pojednávaním, ktorým žalobca preukazoval opodstatnenosť svojho návrhu a vyvracal obranu žalovaných listinnými dôkazmi. Žalovaní nepredložili súdu iný dôkaz len ten, ktorý predložil žalobca s tým, že ho predložili kompletný so všetkými prílohami. neboli to teda žalovaní ale práve žalobca, ktorý predkladal nové listiny. Nie je pravda, že žalobca nemohol reagovať na predložené tvrdenia z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu, ale preto, že tieto nezvratné dôkazy preukazovali vykonštruovanosť podanej žaloby a jediným spôsobom ako zabrániť zamietnutiu žaloby, bolo späťvzatie návrhu. Žalovaní taktiež dali do pozornosť súdu, že na konajúcom súde sa viedlo konanie 7C/12/2015 vo veci žalobcu proti žalovanému 2/ o zaplatenie 10 000 eur s príslušenstvom, ktoré skončilo dňa 26.06.2017 právoplatnosťou rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/258/2016, pričom tam sa žalobca nevyhovára na svoj zdravotný stav ani na skutočnosť, že sa nemohol konaniu venovať. Dokonca dňa 19.06.2017 podal i návrh na vydanie neodkladného opatrenia na Okresný súd Dolný Kubín sp. zn. 6C/27/2016 proti žalovanému 2/. Aj keď je žalovaným 1/ a 2/ lúto udalosti, ktorá sa stala žalobcovi, odmietajú akúkoľvek zodpovednosť na tejto udalosti a považujú takéto obvinenie žalobcu za nekorektné, jeho vyjadrenie k odvolaniu považujú za irelevantné, netýkajúce sa právnej stránky veci a preto žiadali odvolací súd, aby vyhovel ich odvolaciemu návrhu.

7. Žalobca reflektoval na vyjadrenie žalovaných 1/ a 2/ v podaní zo dňa 16.10.2018, v ktorom prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že nesúhlasí s názorom žalobcov, podľa ktorých je jeho nárok neoprávnený a neopodstatnený a že ide o vykonštruovanú žalobu resp. kriminalizovanie žalovaných. Žalobca uviedol, že proti spoločnosti V.pol. s.r.o. nevedol žiadne súdne konania vzhľadom na to, že táto spoločnosť bola dlžná nie len jeho osobe ale aj ďalším spoločnostiam a podanie žaloby vzhľadom na jej zadlženosť by nemalo žiaden význam iba značné súdne poplatky za podanie žaloby. Z tohto dôvodu podal návrh na vyhlásenie konkurzu. Žalobca ďalej uviedol, že Okresný súd Bratislava I. uznesením sp. zn. 8K/3/2015 zo dňa 15.01.2018 vyhlásil na majetok dlžníka Y. s.r.o. konkurz a Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 25.09.2018 sp. zn. 1CoKR/32/2018 potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava I. Tvrdenie žalovaných, že z jeho strany dochádza k osočovaniu žalovaného 2/ je teda nepravdivé a bolo jednoznačne preukázané, že spoločnosť Y. s.r.o. dlhuje spoločnosti V. spol. s.r.o. sumu X 902 256,39 eur.

8. Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 6Co/298/2018 zo dňa 31.01.2019 zrušil uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 4C/18/2016 zo dňa 27.06.2018 a vrátil vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo svojom odôvodnení poukázal na to, že je nesporné, že žalobca ako sporová strana v postavení tzv. dominus litis (pán sporu) má právo s podanou žalobou disponovať, t.j. môže ju za konania vziať aj späť (či už celkom, alebo sčasti). Späťvzatím žaloby žalobca prejavuje vôľu, aby súd vo veci nekonal a o veci meritórne nerozhodol. Toto právo mu patrí od začatia konania až do právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Vôľa žalobcu dosiahnuť zastavenie konania

prostredníctvom inštitútu späťvzatia žaloby je však limitovaná dvoma skutočnosťami, a to: 1/ nesúhlasom druhej procesnej strany so zastavením konania a 2/ existenciou vážnych dôvodov, pre ktoré konanie zastaviť nemožno. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby súd neprihliada len do začatia predbežného prejednávania sporu alebo pojednávania, pričom pojednávanie tvorí jeden celok, a to aj v prípade jeho odročenia. Ak už súd začal predbežné prejednanie sporu podľa § 168 CSP alebo pojednávanie, vyžaduje sa k späťvzatiu žaloby aj súhlas žalovaného. Tento súhlas býva pravidlom, no s ohľadom na konkrétne okolnosti prejednávaného prípadu môže mať žalovaný záujem na autoritatívnom rozhodnutí súdu, a teda so späťvzatím žaloby nemusí súhlasiť. Ak by súd posúdil tieto dôvody za vážne, konanie nezastaví. Pokiaľ ide o vymedzenie pojmu „vážne dôvody“, Civilný sporový poriadok túto otázku nerieši, preto treba vychádzať z toho, že posudzovanie vážnosti dôvodov je výlučne vecou voľnej úvahy a hodnotiaceho úsudku súdu. Tie však nie sú svojvoľné, pretože súd pri posudzovaní závažnosti dôvodov berie na zreteľ jednotlivé skutkové okolnosti prípadu, povahu uplatňovaného nároku a hodnotí predovšetkým možné dôsledky zastavenia konania z hľadiska právneho a faktického stavu vzťahov medzi stranami a dopad na postavenie strán, najmä žalovaného, s prihliadnutím na mieru ohrozenia jeho práv a právom chránených záujmov. Posúdenie dôvodnosti nesúhlasu so späťvzatím žaloby je výlučne vecou úvahy súdu. Nemusí ísť len o dôvody a záujmy právne, ale aj závažné etické, morálne, ekonomické a iné motívy závažného charakteru, pre ktoré súd konanie nezastaví (bližšie pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 136/2010 zo dňa 22.09.2010). Za skutočnosť dôvodne vzneseného nesúhlasu so späťvzatím žaloby možno považovať aj stav vedeného sporového konania, ktoré na základe vykonaného dokazovania postúpilo tak ďaleko, že možno očakávať rozhodnutie súdu (bližšie pozri uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 2149/2014 zo dňa 26.11.2014). Pokiaľ súd otázke nesúhlasu žalovanej sporovej strane nevenoval náležitú pozornosť, možno konštatovať, že takýmto postupom neposkytli žalovanej sporovej strane dostatočnú ochranu jeho práv (Nález ÚS ČR sp. zn. III. ÚS 210/02 zo dňa 16.01.2003).

9. V súvislosti s prechádzajúcim odsekom tohto rozhodnutia a v ňom poukázané rozhodnutia súdov Českej republiky dáva krajský súd do pozornosti Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 48/2012-25 zo dňa 28.03.2012, v ktorom ústavný súd uviedol: „Aj keď judikatúra súdov iných štátov je pre slovenské právne prostredie nepoužiteľná, ústavný súd poukázal na uvedené rozhodnutie českého súdu preto, lebo sa s ním stotožňuje, preberá ho, a predovšetkým ho považuje za ústavne konformný výklad ustanovenia Citovaný právny názor má relevanciu aj pre prerokúvanú sťažnosť ...“. Pokiaľ sa teda konajúci súd s názormi vyslovenými v rozhodnutia súdov Českej republiky, na ktoré odkazuje stotožňuje (ide o obdobnú úpravu právneho problému), je ich aplikácia možná. Žalovaní v podaní zo dňa 11.06.2018 (doručenom súdu dňa 12.06.2018), označenom ako „Stanovisko žalovaného k späťvzatiu žaloby“ v súlade s právnym názorom najvyšších súdnych autorít poukazovali na viacero skutočností, pre ktoré nesúhlasili s dispozitívnym návrhom žalobcu - späťvzatím žaloby. Konkrétne sa jednalo o tvrdenie o účelovom konaní žalobcu, tvrdenie o morálnej ujme, ktorá v súvislosti s vedeným konaním žalovaným vznikla. Zároveň žalovaní poukázali i na štádium, v ktorom sa konanie v čase doručenia späťvzatia žaloby súdu nachádzalo. V danom prípade okresný súd dospel k záveru, že žalovaní síce tvrdia existenciu vážnych dôvodov svojho nesúhlasu so späťvzatím žaloby, avšak ich existenciu ďalej nepreukazujú, nie je zrejmé ich intenzita a jedná sa len o konštatovanie, z ktorého dôvodu tieto dôvody nespĺňajú požiadavku príslušnej závažnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu je správnym tvrdenie žalovaných o účelovom konaní žalobcu, ktorý vzal žalobu späť po predložení dôkazov žalovanými na pojednávaní konanom dňa 17.04.2018, a preto nebolo v ich možnostiach predostrieť súdu inú, než už prednesenú argumentáciu. „Účelovosť konania žalobcu vo vzťahu k späťvzatiu žaloby“ a vyhodnotenie relevancie nesúhlasu žalovaných s týmto dispozitívnym úkonom, je potrebné posudzovať s poukazom na procesné správanie sporových strán vyplývajúce súdu z obsahu spisového materiálu v prejednávaní veci. Rovnako tak tvrdenie žalovaných o pokročilom štádiu vedeného konania, ktoré môže byť závažným dôvodom pre ich nesúhlas so späťvzatím žaloby, nemohlo byť zo strany žalovaných preukázané inak, než poukázaním na genézu prejednávaní veci. Pokiaľ konajúcemu súdu nebola z podania žalovaných zrejme intenzita jednotlivých dôvodov, ktoré vzniesli voči späťvzatiu žaloby, neznamená to, že súd iba stroho a všeobecne skonštatuje nesplnenie požiadavky ich príslušnej závažnosti. V zmysle teoretických východísk je pri rozhodovaní o nesúhlase žalovanej sporovej strany so späťvzatím žaloby primárnou úlohou súdu vyhodnotiť (okrem iného) objektívnu intenzitu prezentovaných dôvodov, bez ohľadu na mieru intenzity, ktorú im pripisujú žalovaní, s prihliadnutím na ustálenú súdnu prax a rozhodnutia najvyšších súdnych autorít. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia a predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že prvoinštančný súd sa pri rozhodovaní o späťvzatiu žaloby žalobcom dôsledne nevysporiadal s dôvodmi, na ktoré poukazovali

žalovaní v podaní doručenom súdu dňa 12.06.2018, v ktorom vyslovili ich nesúhlas s týmto dispozitívnym úkonom žalobcu. Popísané pochybenie v postupe okresného súdu považoval odvolací súd za tak podstatné, že bol jednoznačným spôsobom naplnený predpoklad (zákonné podmienky) pre zrušenie napadnutého rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Nesprávny postup súdu prvej inštancie v takomto rozsahu by nemal naprávať odvolací súd, ktorý je spravidla určený na to, aby náležite vykladal a aplikoval právo v opravných konaniach. Účelom fungovania opravného súdu je na kvalitatívne vyššej úrovni, na základe opravných prostriedkov, preskúmať, či sa na súde prvej inštancie dosiahol účel civilného sporového konania vyjadrený v článkoch 2, 3 a 6 CSP v spojitosti s článkom 46 a nasl. Ústavy SR, a nie nahrádzať podstatné pochybenia v postupe prvoinštančného súdu. V ďalšom konaní má okresný súd riadnym spôsobom vyhodnotiť jednotlivé dôvody, pre ktoré v prejednávanej veci žalovaní vyjadrili svoj nesúhlas so späťvzatím žaloby. Po komplexnom zvážení, či možno dôvody nesúhlasu so späťvzatím žaloby predložené žalovanými považovať v zmysle § 146 ods. 1 CSP za „vážne dôvody“, opätovne rozhodne o späťvzatí žaloby doručenej súdu dňa 31.05.2018, pričom svoje rozhodnutie odôvodní spôsobom spĺňajúcim zákonom stanovené požiadavky na odôvodnenie súdneho rozhodnutia (§ 220 CSP v spojení s § 236 CSP). V prípade, že súd prvej inštancie konanie nezastaví, po právoplatnosti tohto uznesenia, zvolí ďalší procesný postup za účelom rozhodnutia vo veci samej.

10. Tunajší súd po vrátení veci z odvolacieho súdu postupoval ďalej v intenciách uznesenia Krajského súdu v Žilina sp. zn. 6Co/298/2018 zo dňa 31.01.2019 a opätovne rozhodol o späťvzatí žaloby doručenej súdu dňa 31.05.2018.

11. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

12. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

13. Podľa § 145 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

14. Podľa § 146 ods. 1 a ods. 2 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

15. V prejednávanej veci súd opätovne preskúmal dôvody nesúhlasu žalovaných 1/ a 2/ so späťvzatím žaloby, pričom dospel k záveru, že tieto nenapĺňajú požiadavku príslušnej závažnosti podľa § 146 ods. 2 CSP. Súd konštatuje, že nesúhlas žalovaných so späťvzatím žaloby musí byť realizovaný z vážnych dôvodov, pričom to, či ide o vážne dôvody na strane žalovaných posúdi vždy súd podľa individuálnych okolností prípadu. Súd pri tom zohľadní skutkové aj právne špecifiká, povahu uplatňovaného nároku ako aj možné následky zastavenia konania na hmotnoprávny vzťah medzi stranami sporu a na mieru a závažnosť ohrozenia práv a oprávnených záujmov žalovaných. Dôvody nesúhlasu žalovaných by opodstatňovali pokračovanie sporu a meritórne rozhodnutie v tom prípade, ak by zamietavý rozsudok pre žalovaných mal osobitý význam (napr. konania o ochranu osobnostných práv). Aj podľa ustálenej súdnej praxe ide o výnimočné prípady, ktoré prichádzajú do úvahy najmä vtedy, keď k späťvzatiu dôjde v čase, keď pre plynutie lehôt už žalovaný nemôže právo, o ktorom sa konalo sám uplatniť úspešne na súde a podobne. Dôkazné bremeno existencie takýchto vážnych dôvodov potom v predmetnom konaní nesú žalovaní 1/ a 2/. Žalovaní 1/ a 2/ svoj nesúhlas so späťvzatím dôvodili tým, že konanie žalobcu považujú za účelové, nakoľko zobral žalobu späť až po pojednávaní konanom dňa 17.04.2018 po predložení dôkazov, ktoré viedli k záveru že žaloba žalobcu je nedôvodná a jeho skutkové tvrdenia sú nepravdivé. Čo sa týka tvrdenia žalovaných 1/ a 2/, podľa ktorých súd na pojednávaní konanom dňa 17.04.2018 bol pripravený na záverečné reči a vynesenie rozsudku, súd konštatuje, že predmetné pojednávanie bolo odročené na neurčito a sporovým stranám bola poskytnutá lehota na prednesenie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení a označenia a predloženia dôkazov na ich preukázanie. Nie je preto pravdivé tvrdenie žalovaných, podľa ktorého predmetom pojednávania malo byť len prednesenie záverečných rečí a vynesenie rozsudku. Žalovaní ďalej poukázali na to, že žalobca svoj zdravotný stav, ktorým odôvodnil späťvzatie žaloby žiadnym spôsobom nešpecifikoval a poukázaním na svoj zdravotný stav chce len zabrániť negatívne výsledku jeho zastavením. Súd má za to, že uvedené

tvrdenia nepredstavujú vážne dôvody pre nesúhlas so späťvzatím žaloby, nakoľko späťvzatie žaloby je jedným s dispozičných oprávnení žalobcu ako strany sporu, ktorá má postavenie pána sporu, ktorý môže kedykoľvek za konania zobrať svoju žalobu späť, a to aj bez udania dôvodu. Zastavenie predmetného konania nepredstavuje pozitívny výsledok pre žalobcu a naopak negatívny pre žalovaných 1/ a 2/. Zastavením konania sa negatívne nezasiahne do hmotnoprávneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanými a podľa názoru súdu práva a právom chránené záujmy žalovaných 1/ a 2/ nebudú ohrozené, nakoľko im je priznaná náhrada trov konania v súlade so zásadou zavinenia nedôjde ani materiálnej ujme žalovaných 1/ a 2/. Žalovaní 1/ a 2/ okrem uvedeného taktiež trvali na tom, aby bolo v konaní pokračované s tým, že súd vynesie meritórne rozhodnutie, a to za účelom očistenia svojho mena, keď podľa ich tvrdenia žaloba spôsobila žalovaným morálnu ujmu, keď celé konanie vrátane predbežného opatrenia, ktoré obmedzilo výkon vlastníckeho práva žalovanej 1/, jeho zverejnenia a tým aj sprístupnenie širokej verejnosti poškodili dobré meno obom žalovaným. Súd má za to, že ani uvedené dôvody nie sú vážnymi dôvodmi, ktoré by prevýšili právo žalobcu na dispozíciu s jeho žalobou, pre ktoré by nebolo možné konanie zastaviť. Žalovaní v podanom odvolaní dôvodili, že nesúhlasia so zastavením konania, keď žalovanej 1/ bolo zasiahnuté do jej práv, keď jej bola spôsobená morálna i majetková ujma, keď vydaným predbežným opatrením zo dňa 07.04.2016 bola obmedzená vo svojom vlastníckom práve nakladať s nehnuteľnosťou, pričom bolo poškodené jej dobré meno, keď zverejnením predbežného opatrenia (v katastri nehnuteľností) bolo širokej verejnosti známe, že jej bolo zakázané nakladať s jej vlastníctvom. Taktiež bolo poškodené jej dobré meno podaním nedôvodnej žaloby, čo poškodilo jej dobré meno a povest' ako advokátskej koncipientky. Súd k uvedeným tvrdeniam poukazuje na znenie § 335 ods. 1 CSP, podľa ktorého neodkladné opatrenie (pred účinnosťou zákona č. 160/2015 Z. z. označované ako predbežné opatrenie) nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietá alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje. Keďže neodkladné opatrenie je nezlučiteľné s procesným neúspechom žalobcu vo veci samej, uznesenie o zastavení konania bude mať na neodkladné opatrenie rovnaké účinky ako by malo prípadné zamietnutie žaloby. Súd má preto za to, že zastavením konania nedôjde vo vzťahu k nariadenému neodkladnému opatreniu k morálnej alebo majetkovej ujme žalovaných 1/ a 2/ a preto ani uvedený dôvod nepredstavuje vážny dôvod pre nesúhlas so zastavením konania. Súd taktiež konštatuje, že žalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala, že by jej vznikla morálna či nemajetková ujma v súvislosti s vedeným konaním, tieto tvrdenia nevyplývajú ani z obsahu spisového materiálu tunajšieho súdu, súd preto tieto tvrdenia nemá za preukázané a nemôže ich vyhodnotiť ako vážne dôvody pre nesúhlas so späťvzatím žaloby.

16. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd dôvody nesúhlasu so späťvzatím žaloby uvedené žalovanými 1/ a 2/ nevyhodnotil ako vážne a preto konanie zastavil podľa § 145 ods. 1 CSP.

17. Podľa § 471 ods. 1 CSP predbežné opatrenia nariadené predom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa spravujú ustanoveniami tohto zákona o neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach.

18. Podľa § 335 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietá alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.

19. V súlade s citovanými ust. § 471 ods. 1 a § 335 ods. 2 CSP bolo zároveň rozhodnuté o zrušení predbežného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 4C/18/2016 zo dňa 07.04.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/230/2016 zo dňa 06.07.2016, ktorým žalovanej 1/ bolo zakázané nakladať s nehnuteľnosťami vo vlastníctve žalovanej 1/ zapísanými v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Dolný Kubín na LV č. XXXX, k. ú. F., bytom č. XX, vchod XX, na 4. posch. bytového domu súpisné č. XXXX pod B XX na meno žalovanej 1/ o veľkosti 1/1, spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súpisné č. XXXX, t.j. k pozemku registra „C“ parc. č. XXX/X, zastavané plochy a nádvorja, o výmere 364 m², o veľkosti 6278/129158, a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, nakoľko súd predmetné konanie zastavil.

20. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

22. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Náhrada trov konania v prípade, že niektorá zo strán sporu zavinila, že konanie muselo byť zastavené, sa riadi citovaným ustanovením § 256 ods. 1 CSP. Rozhodovanie o trovách konania v súvislosti so zastavením konania je tak založené na vyriešení otázky, ktorá zo strán sporu zavinila jeho zastavenie, pričom zavinenie zastavenia sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska, t.j. podľa procesného výsledku. Zavinenie zastavenia konania je i späťvzatie žaloby. V predmetnej veci žalobca vzal žalobu späť pričom ani netvrdil, že žaloba bola vzatá späť pre správanie žalovaných. Súd preto rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia a žalovaným 1/ a 2/ priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. S poukazom na § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 355 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. a) , písm. e) a písm. m) CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a jeho podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).